

Pot na Triglav – Prijetna 5 dnevna pot: »okrog riti v žep«

Odhod iz Ptuja v četrtek, 5.8.2004 ob 08:00

Prihod v Bohinj: 11:00

Lokalni prevoz iz Bohinja skozi Mojstrano do Lengarjevega rovt-a: 12:00 – 13:30.

Povratek: ponedeljek, 9.8.2004 v večernih urah

PRVI Dan (četrtek): Na 2000 m

Lengarjev rovt (dolina Kot 1000) – Dom Valentina Staniča (2322)

14:00 Lengarjev rovt – 19:30 Dom Valentina Staniča (4,5 ure po karti, *predviden čas hoje: 5,5 ure*)

Počitek: po 20:00

Pot:

Pot je dobro markirana in nas odvede po dolini navzgor. Sprva hodimo skoraj po ravnem, kmalu pa se pot vzpne na leva pobočja, kjer začnemo hitro pridobivati višino. Pot je senčna, saj vodi dolgo skozi temne bukove gozdove. V strmem cik-caku obidemo nekaj pečin, nad njimi pa nas poličast svet odpelje proti desni do dobrega studenca. Pot do tukaj traja cca 1,5 ure. Tu se bomo prvič malo odpočili.

Nad studencem prečimo široko grapo (sneg!), nato nas pot povede desno v dno strme koritaste doline. Zdaj smo že nad gozdno mejo in nič več nam ne ovira pogleda na goro, ki vlada nad to dolino. To je Rjavina s svojo mogočno severno steno. Na drugi strani doline bode v nebo drzna ostrica Vrbanove špice, pod njo pa zagledamo na obzorju značilni balvan Debeli kamen, ki nam bo odslej ves čas kazal, koliko strmine nas še čaka. Pot nas vodi čez kotanje in stopnice (v zgodnjem poletju nas še lahko čaka sneg, vendar ni nikjer nevarnejših snežišč). Svet tu okoli se imenuje Gube. Strmina je kar huda, vendar znosna.

Kmalu zatem, ko dosežemo Debeli kamen, stopimo na rob globoke kotanje, imenovane Pikel. Tukaj bomo imeli počitek. Na desni zagledamo zanimivo, veliko torti podobno vzhodno steno Vrbanove špice. Od tukaj pa do Staničeve kočice nas čaka še 300 m in približno 1,5 ure hoda.

Pot zavije v leva pobočja in jih preči prav zložno. Le še nekaj krajših vzpetin in ravníc prekoračimo in že smo pred pragom Staničevega doma. Hip predtem stopi pred nas mogočna podoba Triglava.

Vse skupaj je z Lengarjevega kota hoda za 4 ure.

Opis postojanke:

Dom stoji na mali planoti tik pod Visoko Vrbanovo špico. Prvo kočico je na tem mestu odprla 30. junija 1887 kranjska sekcija Nemško-avstrijskega planinskega društva in jo poimenovala "Deschmannhaus po Dragotinu Dežmanu (1821-1889), politiku, arheologu in kustosu ljubljanskega muzeja. Po 1. svetovni vojni je kočico prevzelo SPD, ki jo je preimenovala v Staničevo kočico po Valentinu Staniču (1774-1847), največjemu alpinistu takratne dobe v Evropi. Po 2. svetovni vojni jo je prevzelo PD Dovje-Mojstrana, leta 1950 pa PD Javornik-Koroška Bela. Leta 1959 so se odločili, da kočico obnovijo in povečajo. Leta 1961 so začeli z gradnjo in obnovo ter ob 70-letnici SPD odprli 25. avgusta 1963 novi dom. V obdobju 1964-1970 so dom posodobili in za zimske obiskovalce usposobili poleg doma manjšo kočico. Leta 1989 so nad ravno streho postavili ostrešje; na podstrešju so pridobili nova ležišča. Leta 1993 so vključili mobitel. Dom je odprt od začetka julija do konca septembra. V dveh gostinskih prostorih je 60 sedežev, točilni pult; v 16 sobah je 111 postelj, na skupnem ležišču pa 25 ležišč; v zimski sobi sta 2. ležišči; v koči je WC in umivalnica z mrzlo vodo; gostinska prostora ogrevajo s pečmi; voda kapnica, agregat in fotovoltaični sistem za elektriko, mobitel.

Razgled iz Doma Valentina Staniča:

Od doma je lep pogled na okoliške vrhove in grebene. Na severovzhodni strani se nad sedlom Dovška vrata dviga greben Rjavine, desno od sedla proti jugovzhodu greben Rži, čez sedlo pa vidimo vrhove nad Krmo od Debele peči do Lipanskega vrha; na južni strani je nad planoto greben Kredarice, proti jugozahodu pa se za Kotlom in nad Zelenim snegom ustavi pogled na Triglavu; na zahodni strani Kotla se dviga Triglavska severna stena, v neposredni bližini pa Begunjski vrh; na severni strani je tik nad domom Vrbanova špica, pod njo kotanja Pikel, desno nad njo pa se dvigajo stene Rjavine.

DRUGI Dan (petek): Sprehod pod Triglavom

Dom Valentina Staniča (2322) – Konjsko sedlo (2020) - Dom Planika (2401)

Dobro jutro: po 08:00

09:00 Rudno polje – 13:00 Dom Planika (3 ure po karti, predviden čas hoje: 4 ure)

Počitek: po 13:00

Pot:

Pot nas bo vodila do Ržkih podih. Pot je orientacijsko zahtevna in še posebej je potrebno spremljati markacije. Na desni strani se nam bo odpiral pogled na dolino Krme. Počitek si bomo privoščili na križišču pred Kalvarijo. Po pečinah Kalvarije se bomo spustili na 2000m na prehod Kojnsko sedlo. Po krajšem počitku bo naša pot krenila naravnost navzgor proti Triglavu. Svet tu zelo spremeni značaj. Prej smo hodili čez lepe zelenice, polne planinskega cvetja, pobočja pod Planiko sp pa prava puščava. Številne serpentine nas popeljejo čez prostrana melišča, ki jih prekinjajo sklana rebra. Kmalu zatem se pobočje položi in z roba prve kopaste grape se nam prikaže vrh Triglava.

Opis postojanke:

Dom Planika stoji na visoki planoti Ledine na južni strani Triglava. Prvo kočico so zgradili pobudniki za ustanovitev društva "Triglavski prijatelji iz Bohinja in jo odprli 18. septembra 1871; imenovali so jo "Triglavski tempelj. Kočica je že do leta 1875 propadla. Na tem mestu je Nemško-avstrijsko planinsko društvo zgradilo leta 1877 novo kočico; leta 1880 jo je prodalo avstrijskemu Turistovskemu klubu, ki jo je obnovil in 3. avgusta 1880 odprl pod imenom "Kočica Marije Terezije. Zraven kočice so 13. avgusta 1911 odprli nov Dom Marije Terezije. Po 1. svetovni vojni je dom prevzelo SPD in ga preimenovalo v "Aleksandrov dom, kočica pa je postala obmejna stražnica. Po 2. svetovni vojni je dom in kočico prevzelo PD Gorje, postojanka pa je dobila sedanje ime. Dom je ohranil nekdanjo zunanjo obliko, notranjost pa so večkrat preurejali. Leta 1987 so dotrajano kočico ("karavlo) porušili in namesto nje postopoma zgradili večjo dependanso, ki so jo slovesno odprli in blagoslovili 19. avgusta 1992. Leta 1993 so vključili mobitel. Dom je odprt od konca junija do konca septembra. V dveh gostinskih prostorih je 80 sedežev, točilni pult; na klopih pri domu je 40 sedežev; v 10 sobah je 82 postelj, na dveh skupnih ležiščih pa 41 ležišč; WC, umivalnica z mrzlo vodo; gostinska prostora ogrevajo s pečmi in centralno kurjavo (sončne celice); vodna kapnica, agregat in fotovoltaični sistem za elektriko, mobitel.

Razgled iz Doma Planika

Od severovzhoda proti vzhodu vidimo na obzorju Karavanke in Kamniške Alpe, pred njimi del gorenjske ravnine z Bledom in Radovljico, v ospredju pa greben nad dolino Krme z vrhovi od Debele peči do Draških vrhov, Tosca in Vernarja; proti jugu seže pogled do Snežnika, Kvarnerskega zaliva z otokoma Krk in Cres, Učke, Slavnika, Nanosa do Tržaškega zaliva s Trstom; spredaj vidimo nad Bohinjsko kotlino venec Spodnjih Bohinjskih gora, v bližini pa Velo polje, Fužinske planine, Mali in Veliki Stog ter Mišelj vrh; od juga proti zahodu se v bližini zvrstijo Mišeljska glava, Hribarice, Zelnarica in Kanjavec, zadaj pa se kaže vrh Krna; proti zahodu zapirata pogled bližnja Rjavec in Šmarjetna glava, na severni strani planote pa se dviga južno ostenje Triglava.

Dodatno za vzdržljive:

Triglavski dom na Kredarici (2515 m) (3 ure)

Prehod do Triglavskega doma na Kredarici gre po planinski poti Čez Štabce. Pot je po markirani poti označena kot zahtevna in traja 1 uro. Na Kredarici si bomo odpočili, ogledali Mali Triglav, Triglav in Triglavski ledenik iz spodnje strani.

Ostale aktivnosti:

Priprava in pregled opreme za vzpon na Triglav.

TRETJI Dan (sobota): Na Triglav

Dom Planika (2401) – Triglav (2864) – Dom Planika – Tržaška koča na Doliču (2151)

Dobro jutro: po 04:30

05:00 – Mali Triglav (2725) - Triglav (2864) (07:00) (1,5 ure po karti, predvideni čas hoje 2 uri)

Triglav (07:30) – 09:30 Dom planika (1,5 ure po karti)

Počitek: 09:30 – 15:00

15:00 Dom planika (2401) – 18:00 Tržaška koča na Doliču (2151) (2 ure po karti, predviden čas hoje 3 ure)

Pot na Triglav:

Od koče vodi dobro zavarovana in označena pot po policah in skalovju do Malega Triglava, kjer se združijo poti – plezalna iz Kredarica in pot od doma Planika. Tu si bomo na kratko odpočili. Nadaljnji vzpon poteka po grebenu ob jeklenicah na vrh Triglava. V tem delu poti bomo uporabljali ustrezna varovala za varno pot na vrh.

Pot do Tržaške koče na Doliču:

Pot nas bo vodila cev čas navzdol in se bomo iz višine 2400m nv. spustili na 2151m nv. Pot je markirana in nas vodi čez Zgorne ledine, pod Šmarjetno glavo do prehoda Dolič. Do koče je nato le še nekaj minut. Ker bomo pod vtisom Triglava, bomo pot prilagodili svojim možnostim in imeli ustrezne počitke.

Opis postojanke:

Koča stoji na sedlu Dolič med Šmarjetno glavo in Kanjavcem. Prvo leseno kočjo na Doliču so odprli italijanski planinci 14. septembra 1930. Po 2. svetovni vojni jo je prevzelo PD Gorje, ki jo je skupaj s SPD Trst obnovilo. Kočo so odprli 15. avgusta 1948; pozimi 1950/51 jo je porušil sneg. Novo kočjo so postavili malo višje na varnejšem kraju; graditi so začeli leta 1952, odprli pa so jo 26. julija 1953. Imenovali so jo Tržaška koča; stara želja slovenskih planincev iz Trsta je bila, da bi imeli kočjo v Triglavskem pogorju, ki pa je niso mogli uresničiti. Tržaška koča stoji na pomembnem križišču planinskih poti, zato je kmalu postala premajhna. V letih 1972 in 1973 so zgradili velik prizidek in ga funkcionalno povezali s staro kočjo; svečana otvoritev povečane in prenovljene koče je bila 19. avgusta 1973. Leta 1993 so vključili mobitel. Koča je odprta od konca junija do konca septembra. V gostinskem prostoru je 130 sedežev, točilni pult; v 22 sobah je 93 postelj, na skupnem ležišču pa 51 ležišč; WC, umivalnica z mrzlo vodo, gostinski prostor ogrevajo s pečjo in preko sončnih celic s centralno kurjavo. Voda je kapnica, fotovoltaični sistem in agregat za elektriko, mobitel. Poleg doma je objekt, v katerem je zimska soba s 16 ležišči.

Če bomo preveč utrujeni, bomo v razgledu iz koče uživali naslednji dan:

Od koče je obširnejši razgled proti severozahodu na gore nad dolino Zadnjice in Trento. Na vzhodni strani se tik koče dviga ostenje Šmarjetne glave, desno je sedlo Dolič; na južni strani so vrhovi grebena med Velsko in Mišeljsko dolino Mišelj vrh, Na Nizkem in Mišeljska glava, južno pa se tik nad kočjo dvigajo ostenja Kanjavca; na severozahodni strani vidimo najprej razsežne strmali triglavske gmote, ki padajo v zatrep Zadnjice, prek katerih pelje nekdanja italijanska tovorna pot, ostenja Vršaca na levi in Pihavca na desni, zadaj pa Bavški Grintavec, Pelce in Jalovec; pogled na Triglav na severu zakrivajo Triglavski podi, levo pa sta Razor in Prisojnik.

ČETRTI Dan (nedelja): Oddih ob Jezerih

Tržaška koča na Doliču (2151)– Koča pri triglavskih jezerih (1685)

Dobro jutro: po 08:00

9:00 Tržaška koča na Doliču – Hribarce – Zeleno jezero – Jezerce pod Vršaki – Jezero v Ledvicah – 13:30 Koča pri Triglavskih jezerih (3,5 ure po karti, previden čas hoje 4,5 ure)

Počitek: po 13:30

Pot do Koče pri triglavskih jezerih:

Ta pot spada med najlepša planinska potepanja pri nas. Pot se prične še z zadnjim vzponom po markirani poti čez Hribarce. Tu leži sneg dolgo v poletje, zato je pot često zakrita. Lahko pa nas preseneti tudi megla. Treba se je držati markacij in shojene poti. Nad nami bo s svojimi 2568m nv kraljeval Kanjavec. Na poti čez Hribarce si bomo naredili kakšne krajši počitek, nato pa nadaljevali pot do Zelenega jezera in bomo vstopili v dolino Triglavskih jezer. Pot ob jezerih bo prijetna. Precej vroči bodo lahko preverili temperaturo jezer (kopanje ne priporočamo, ker je tudi prepovedano). Na desni strani se bo dvigalo Malo in Veliko špičje, na levi strani pa Velika in mala Zelnarica, Kopica in Velika in Mala tičarica.

Opis postojanke:

Koča stoji med Dvojnim triglavskim jezerom in umetnim jezerom Močivec pod ostenjem Tičarice. Prvo kočjo je na sedanjem mestu zgradil leta 1880 Avstrijski turistični klub. Leta 1919 jo je prevzelo SPD in jo pozneje precej popravilo. Po 2. svetovni vojni upravlja kočjo PD Ljubljana-matica; leta 1955 jo je precej povečalo, na novo opremilo in pri umetnem jezeru zgradilo malo vodno elektrarno, ki pa zdaj ne obratuje. Zaradi velikega obiska je postala kočja premajhna, zato so v PD Ljubljana-matica sklenili, da jo povečajo in posodobijo. Delati so začeli leta 1986, povečano in posodobljeno kočjo pa so slovesno odprli 25. septembra 1988. Leta 1990 so zraven kočje uredili in toplotno izolirali brunarico, v kateri je zimska soba z ležišči, vendar brez peči. Na skali ob jezeru je spominska plošča Alojziju Knafelcu (1859-1937), dolgoletnemu gospodarju kočje, planinskemu aktivistu in očetu rdeče-bele planinske markacije. Leta 1993 so vključili mobitel. Koča je odprta od konca junija do začetka oktobra. V štirih gostinskih prostorih je 150 sedežev, točilni pult; v 13 sobah je 30 postelj, v 13 skupnih spalnicah pa 170 ležišč; zimska soba z 18 ležišči; WC, umivalnice z mrzlo vodo v pritličju in nadstropju; glavni gostinski prostor ogrevajo s pečjo; tekoča voda, agregat in fotovoltaični sistem za elektriko, mobitel.

Razgled:

Od kočje je lep razgled, zlasti na okoliške gore. Na vzhodni strani se v bližini dvigajo stene Tičaric; za Dvojnim jezerom vidimo na jugovzhodu del Spodnjih Bohinjskih gor; na zahodni strani doline je spodnji del grebena, ki se vleče od Prehodavcev do planine Pod Kalom z vrhovi Kal, Vrh Škrila, Glava za bajto in Čelo, proti severu so v grebenu Plaski Vogel ter Veliko in Malo Špičje, na drugi strani doline pa Kopica ter Zelnarici.

Dodatno za vzdržljive:

Mala tičarica (2071 n.v.) – 3 ure; mestoma zahtevno

Pot na Malo tičarico nas spet dvigne na 2000m nadmorske višine. Vrh je zanimiv zaradi razgleda po Spodnjih Bohinjskih gorah na eno stran in primorsko na drugo stran. Pot je mestoma zahtevna, zato je potrebna previdnost. Po karti je predvidoma 1 ura hoje, mi si bomo za obe smeri vzeli kar 3 ure.

PETI Dan (ponedeljek): Kopanje v jezeru

Koča pri triglavskih jezerih (1658) – čez Komarčo - Koča pri Savici (653) in nato Bohinjsko jezero.

Dobro jutro: po 08:00

9:00 Koča pri triglavskih jezerih – Komarča – Koča pri Savici 13:00 (3 ure po karti, previden čas hoje 4 ure)

Pot do Koče pri Savici:

Pot nas vodi le še navzdol proti Lopučniški dolini. Na Belih skalah bomo še zadnjič pogledali proti Dolini Triglavskih jezer, kjer se bosta ob sončnem vremenu lesketali gladini dvojnega jezera. Pot počasi preide v gozd in vse bliže smo gozdu, ki nam bo dala prijetno senco in pripelje nas do Črnega jezera pod Orličem. Črno jezero bomo obšli po levi strani in prišli na rob pečin Komarče. Pred nami se bo razprostrela dolina Bohinjskega jezera. Tukaj bomo še imeli zadnji večji počitek. Pot po strminah komarče je prijetno speljana in ustrezno zavarovana. Ob dežju je potrebna pazljivost, da nam ne zdrsne na listju. Tukaj bomo še zavili do slapa Savice in ob potoku se bomo spustili do koč. Od tu se bomo dogovorili za prevoz do avtomobilov (če nas ne bodo že čakali kje v bližini Hotel Zlatorog) in seveda prijetno kopanje v jezeru Bohinj.

Vsa pot je umerjena na način 45-50 minut zmerne (srednje hitre hoje) z 10 do 15 minut počitka. Vsa hoja (brez dodatnih poti) je organizirana tako, da se ne hodi po glavni vročini. Čas hoje se bo prilagajal vremenskim razmeram.

Čas za počitek je namenjen hranjenju, branju knjige, planinski šoli in dodatnemu potepanju in spoznavanju Julijskih Alp. Dodatno za vzdržljive, je namenjeno predvsem lahkotni hoji za sprostitev mišic. Poti niso zahtevne in časovno prenormirane 1,5x.